

Maglarz

912101

Inna nazwa zawodu: operator maszyny maglowniczej

Zadania i czynności

Osoba wykonująca ten zawód magluje i przygotowuje do oddania powierzone przez klienta rzeczy - bieliznę pościelową, obrusy, ręczniki itp.

W małym zakładzie maglarz sam przyjmuje zamówienia od klientów i sam wydaje gotową bieliznę oraz pobiera zapłatę za usługę. W zakładzie pralniczym maglarz prasuje bieliznę wcześniej wypraną i wysuszoną,

Maglowanie bielizny polega na przepuszczeniu jej przez maszynę maglującą, toteż maglarz rozpoczyna pracę od nagrzania maszyn. Musi zdecydować, czy dany materiał nadaje się do maglowania, tj. czy wysoka temperatura nie spowoduje jego zniszczenia. Przystępując do pracy, musi odpowiednio przygotować materiał - rozprostowuje zagięcia i skrapia go wodą (niektóre magle maszyny generacji same nawilżają materiał). Następnie wprowadza go pod gorące wałki magla, uważając, aby się nie oparzyć (temperatura rozgrzanych wałków osiąga 1200C). Przy pracy z rzeczami o dużych rozmiarach potrzebna jest pomoc drugiej osoby - stojąc po obu stronach maszyny pracownicy równomiernie podają materiał pod wałek. Następnie maglarz zatrzymuje na chwilę maszynę (na czas potrzebny do dobrego uprasowania danego rodzaju tkaniny) i włącza ją znowu, odbierając bieliznę po drugiej strony wałka. Wymaglowane rzeczy starannie składa, pakuje i waży, obliczając należność za wykonaną usługę.

Jeśli pracuje w małym zakładzie i sam przyjmuje i wydaje bieliznę, wręcza klientowi numerek i informuje o terminie wykonania usługi.

Środowisko pracy

materiałne środowisko pracy

Praca odbywa się w pomieszczeniach pralni albo magla - w wolno stojących pawilonach - lub w przypadku małych zakładów, zwykłych mieszkaniach czy specjalnie przystosowanych magazynkach.

W pomieszczeniu, w którym pracuje maszyna maglownicza jest bardzo wilgotno i gorąco, słyszeć hałas wytwarzany przez maszynę. Niedogodności te można w dużym stopniu ograniczyć, instalując wyciągi i stosując nowoczesne maszyny, które pracują znacznie ciszej.

Nieuwaga w czasie pracy może skończyć się wypadkiem - oparzeniem ręki przez gorący wałek albo wciągnięciem jej w maszynę maglowniczą; wypadki zdarzają się jednak niezwykle rzadko. Maglarze pracują w pozycji stojącej, w związku z czym ludzie tego zawodu często cierpią na żylaki kończyn dolnych.

warunki społeczne

Praca ma charakter zespołowy - jedną maszynę obsługują zwykle dwie osoby. Muszą one sprawnie współpracować, kiedy wprowadzają jakąś dużą rzecz pod wałki magła. Pracownicy dzielą się też czynnościami: gdy jedna osoba magluje małe rzeczy, druga odbiera je po drugiej stronie, składa i pakuje. Przyśpiesza to pracę i pozwala zmniejszyć koszt prądu elektrycznego, który stanowi podstawową część kosztów eksploatacji magła. W małym zakładzie mogą pracować jedynie dwie osoby - zwykle jedną z nich jest szef (właściciel zakładu). W tych zakładach maglarz styka się również z klientami, przyjmując zamówienia lub wydając wymaglowaną bieliznę i pobierając opłatę. W większych przedsiębiorstwach, zwłaszcza dużych pralniach, maglarz styka się z wieloma pracownikami zatrudnionymi przy sąsiednich stanowiskach, nie kontaktuje się jednak z klientami.

warunki organizacyjne

W większości zakładów godziny pracy zależą przede wszystkim od aktualnego popytu na usługi maglownicze. Pracownicy otrzymują wynagrodzenie za przepracowane godziny. Są więc dni, kiedy zatrudnieni pracują w pełnym wymiarze godzin, kiedy indziej maszyny stoją, bo żaden klient nie złożył zamówienia. Coraz mniej jest wielkich zakładów pralniczych, które zatrudniają pracowników na pełny etat i pracują bez przestojów, realizując zamówienia dużych instytucji - na przykład szpitali.

Nadzór pracy zależy od charakteru zakładu. Maglarz, który prowadzi własny zakład, nie podlega nikomu, jednak klienci oceniają jakość wykonanej przez niego pracy; jeżeli jest niedostateczna, mogą zrezygnować z usług zakładu i doprowadzić maglarza do bankructwa. W dużych zakładach pralniczych maglarz jest się pod stałym nadzorem.

Wymagania psychologiczne

W zawodzie maglarza wielkie znaczenie ma zręczność rąk i palców oraz wrażliwość dotyku. Jak czułymi narzędziami posługuje się pracownik rękami, rozprostowując zagięcia materiału przed wprowadzeniem go do magła; za pomocą dotyku rozpoznaje gatunek materiału i określa czas prasowania.

Podczas wykonywania takich czynności, jak wprowadzanie bielizny pod gorące wałki czy odbieranie bielizny, zanim ponownie wkręci się w magiel, niezbędna jest dobra koordynacja wzrokowo-ruchowa, przydaje się również szybki refleks i podzielność uwagi.

Maglarz powinien umieć pracować w zespole np. z drugą osobą obsługującą maszynę. Sprawną współpracę jest konieczna przy wprowadzaniu do magła dużych rzeczy podczas podziału zadań: na przykład jedna osoba wprowadza bieliznę, druga odbiera ją i składa. Pracownik magła powinien również być energiczny - nie toleruje się w tym zawodzie osób „ospałych”, opóźniających wykonywaną pracę.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Praca należy do średnio ciężkich. Maglarz pracuje osiem godzin w pozycji stojącej, dlatego jednym z przeciwwskazań są zylaki kończyn dolnych. Drugim względnym przeciwwskazaniem jest uczulenie na detergenty.

Przydatna jest duża sprawność układu mięśniowego, kostno-tawowego i wrażliwość zmysłu dotyku.

Istnieje możliwość zatrudniania w zawodzie osób niedosłyszących, a także niesłyszących i głuchoniemych, trzeba jednak przystosować stanowiska, by współpracownicy mogli porozumiewać się w języku migowym.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Podjęcie pracy maglarza nie wymaga spełnienia żadnych specjalnych warunków, tym nawet warunków dotyczących wykształcenia. Osoba zainteresowana przyuczana jest na miejscu, w zakładzie, w którym podejmuje pracę, co trwa od tygodnia do dwóch. Po przyjęciu do pracy należy jedynie odbyć kurs BHP.

Możliwości awansu w hierarchii zawodowej

Nie ma możliwości formalnego awansu w zawodzie maglarza, co najwyżej można zostać szefem większego przedsiębiorstwa usługowego, którego właściciel zatrudnia kierownika. W małych zakładach właściciel jest jednocześnie bezpośrednim kierownikiem swoich pracowników, może również pracować w zakładzie sam - dlatego można uznać, iż formą awansu jest otwarcie własnego przedsiębiorstwa usługowego, do czego potrzebny jest lokal spełniający przepisy przeciwpożarowe, maszyna maglownicza oraz rejestracja i odbycie kursów BHP.

Możliwości podjęcia pracy przez dorosłych

Nie ma żadnych ograniczeń wiekowych w przyjmowaniu do pracy w zawodzie maglarza - wręcz przeciwnie - coraz więcej zatrudnianych obecnie pracowników to energiczne starsze osoby, czasem dorabiające do rent i emerytur.

Możliwości zatrudnienia

Informacje będą sukcesywnie uzupełniane.

Zawody pokrewne

Zawody o takim samym poziomie kwalifikacji:

- prasowaczka
- pakowacz ręczny
- pomoc domowa
- pomoc kuchenna

Zawody o wyższym poziomie kwalifikacji:

- operator maszyny do wyrobów włókienniczych

Polecana literatura

Ledworowski J., Zgorzelski S., Wyposażenie prasowni odzieży i bielizny, Centralny Związek Spółdzielczości Pracy, Warszawa 1968